

ZACHODNIA STRA ŻELAZNA RZECZYPOSPOLITEJ

OSWIADCZENIE PEŁNOMOCNIKA RZĄDU R. P. NA KRAJ

„Rząd niemiecki, oraz popierający i ślepo wypełniający jego rozporządzenia naród niemiecki, opanowane nienawistą do Narodu Polskiego, w sposób planowy i zbrodniczy — nie mający przykładów w historii narodów cywilizowanych — wyrządziły i nadal wyrządzają Narodowi i Państwu Polskiemu potworne szkody. Za te szkody odpowiadać musi i będzie nie tylko państwo niemieckie, lecz i każdy Niemiec. Przeto wszelki majątek niemca znajdujący się na obszarze Państwa Polskiego musi być i będzie użyty na częściowe pokrycie powyższych szkód.

„Z chwilą, gdy dla wroga staje się jasne, że wszczęta przez niego wojna przypiętowana zostanie niemiłosiernie, Niemcy w obawie przed odpowiedzialnością za zbrodnie w Polsce popełnione — szukać będą ratunku w ucieczce i równocześnie usiłować będą zlikwidować lub ukryć swój majątek w Polsce przez pozorne lub rzeczywiste pozbywanie się lub obciążanie jego. W ten sposób mogłoby nastąpić uszczuplenie mienia, którego przeznaczeniem jest zasilenie funduszu odszkodowań.

„Uprowadzam, że wszelkie transakcje i umowy, zawarte z Niemcami, a dotyczące ich majątku uznane będą za bezwzględnie nieważne, a pomoc w zawieraniu ich, a zwłaszcza udział w nich w charakterze strony, pociągać może odpowiedzialność karną, jako współdziałanie z wrogiem na szkodę Narodu i Państwa Polskiego. Zawierający te transakcje i umowy nie będzie mógł zasłaniać się dobrą wiarą i naraża się na utratę wszelkich świadczeń, które wskutek takiej transakcji uzyskał.

PEŁNOMOCNIK NA KRAJ RZĄDU RZECZYPOSPOLITEJ

NARÓD — ZIEMIOM GRANICZNYM

Ziemia Graniczna — to puklerz obronny. Ziemia Graniczna — to najbardziej wysunięty posterunek kulturalny, polityczny i wojskowy.

Ziemia Graniczna — to baza wypadowa dla ekspansji narodowej i państwowej.

Ziemia Graniczna — to łakomy kąsek dla wrogów i stały teren ich ataków, to ziemia przez którą najczęściej przewala się niszczycielska zawierucha wojenna. Najwięcej znaczą, najczęściej dają i tracą i — zazwyczaj — najmniej otrzymują.

Ta szczególna rola Ziemi Granicznych najjaskrawiej występuje w obecnej wojnie: eksterminacja i hulanie wroga, jak nigdzie, terror najsroższy, straty najwyższe — więc i największe potrzeby.

* * *

„Dążeniem naczelnym tragicznie zmarłego Wodza, ś. p. Gen. Sikorskiego i osia działalności jego nieustraszonego żywota były zachodnie i wschodnie ziemie naszego Państwa. To też utworzony w połowie września b. r. przez Pełnomocnika Rządu Rzeczypospolitej na Kraj „Fundusz im. Generała Sikorskiego“, który ma być realnym uczczeniem zmarłego Wodza stoi pod hasłem doraźnej pomocy dla tych najwięcej cierpiących ziem polskich. Hasło to brzmi: „Naród — Ziemiom Granicznym“.

Zbiórka na Fundusz już rozpoczęła, datki kwitują wszystkie podziemne pisma w kraju. Wielkim strumieniem ze wszystkich ośrodków Polski płyną dla Polaków Ziemi Wschodnich i Zachodnich. Rozdziałem zajmie się już w niedługim czasie specjalnie w tym celu powołany Komitet.

Fundusz ten ma być nie tylko ofiarą materialną, złożoną dla Polaków Ziemi Wschodnich i Zachodnich. Ma on być wyrazem czynnego uczczenia pamięci zmarłego tragicznie Wodza Naczelnego, który o te ziemie dla Polski walczył przez całe swe życie. Ma on być też próbą mobilizacji naszej gotowości do dalszych ofiar, które złożyć, być może, będziemy musieli, aby Ziemia Graniczna była na zawsze polskie.

Fundusz ten ma być dla Polaków Ziemi Granicznych nie tylko pomocą w wytrwa-

ZWAŻCIE:

...Na Wołyniu pozostało już tylko 170.000 Polaków,

...W Wilnie, Grodnie i Druskieniach masowe aresztowania i rozstrzelania inteligencji polskiej,

...W Małopolsce Wschodniej pustoszeją wsie: w ciągu dwóch tygodni września dokonano 27 większych napadów i morderstw na ludność polską,

...Na Chelmszczyźnie popi święcą widły i siekiery na bezbronną ludność wsi polskich,

SKŁADAJCIE OFIARY NA FUNDUSZ
NARÓD — ZIEMIOM GRANICZNYM.

niu i w walce, ale również ma zespolić myśli i serca całego Narodu wokół najważniejszej w tej chwili sprawy. Jest nią położenie polskości na Ziemiach Granicznych.

Nie tylko Polacy Polski Środkowej powinni składać ofiary na Fundusz im. Generała Sikorskiego. Do apelu stanąć muszą — w miarę swych skromnych możliwości — Śląsk, Pomorze, Wielkopolska, Łódź. Nie idzie o dary wielkie — idzie o serce, o zespolenie myśli, o danie wyrazu gotowości każdej ofiary. To dla Ziemi Zachodnich jest cel najważniejszy w tej akcji — skoro ogromna masa społeczeństwa tych ziem również znosi nieopisaną nędzę i ucisk.

Polska środkowa i Ziemia Wschodnia — myślą o Ziemiach Zachodnich.

Ziemia Zachodnia każdy dar składając z myślą o strasznie cierpiącej Polsce Wschodniej.

Dary składać należy na ręce tego, od kogo otrzymaliście to pismo. Pokwitowanie ukaże się w „Zachodniej Straży R. P.“ pod kryptonimem obranym przez ofiarodawcę.

NASZA WOLA, MYŚL I SERCE NASZA OFIARA PRZY ZIEMIACH GRANICZNYCH

PATRZYMY NA ZIEMIE WSCHODNIE R. P.

Odrodzona w wyniku poprzedniej wielkiej wojny światowej Rzeczpospolita Polska, stanowiąca dalszy ciąg bytu Rzeczypospolitej przedrozbiorowej, odzyskała tylko część swoich terytoriów historycznych.

W roku 1772 Polska zajmowała terytorium 840 tys. km. kw., zaś w latach 1920 — 1939 obszar Państwa Polskiego wynosił tylko 390 tys. km. kw., czyli zaledwie 45% posiadłości historycznych.

Terytorium Rzplitej zostało obcięte i na zachodzie i na wschodzie. Na zachodzie obszary do Odry, a na wschodzie obszary Dźwiny i Dniepru — te naturalne, geograficzne i strategiczne granice państwowe Polski — pozostały daleko poza terytorium Rzplitej. A silne państwo Polskie, chcące mocno w swych rękach trzymać stary piastowski Śląsk, twarde i skutecznie przeciwstawiać się stalemu ciśnieniu zalewu germańskiego, — musi mieć należycie rozbudowane i politycznie mocno skonsolidowa-

Komuniści z pod znaku PPR i bolszewickiej radiostacji „Kościszko“ mówią, że są narodowi, a hymnem ich jest rewolucyjna międzynarodówka; że są demokratyczni — a ich ideał, Bolszewizm — to najstraszliwsza i najkrwawsza dyktatura; że są żołnierzami Polski Podziemnej — a są płatnymi agentami Moskwy i Kominternu; że bronią Papieża i Kościoła — a wychowują młodzież bez Boga, bez kłosa i bez moralności; że celem ich jest niepodległa Polska — a walczą o Polską Republikę Związków sowieckiego, w której nie będzie miejsca na narodowość, religię, prawo własności i wolność osobistą; Kłamstwo i oszustwo jest bronią „polskich“ bolszewików spod znaku PPR-u, „Trybuny Ludu“ i „Gwardzisty“. PPR — to agentura bolszewicka. Radiostacja „Kościszko“ — to głosnik bolszewicki.

ne zaplecze wschodnie. Wschód i Zachód — to w geo-politycznej sytuacji Polski fundamenty trwałej i mocnej konstrukcji państwowej.

Nie jesteśmy na Ziemiach Wschodnich zaborcami, ani nie jesteśmy na nich od wczoraj. Od najdawniejszych czasów, aż do ostatnich dni naszej epoki, Polska wkładała w te ziemie stale swój wielki trud cywilizacyjny, przelewała hojnie polską krew w obronie przed zalewaniami obcych a wrogich sił i wpływów, kształtowała strukturę społeczną osiadłych tam plemion słowiańskich, dając im możliwość zachowania swej odrębności; nigdy bowiem Naród Polski nie prowadził polityki wynaradawiania, ucisku mniejszości, terroru religijnego, poniżania godności ludzkiej, wysiedleń czy wyzysku ekonomicznego.

Ziemia Wschodnia Rzeczypospolitej przeżywała i wycierpiała w ciągu wieków wiele. Nie oszczędziła ich i ta wojna. W przeciwieństwie do innych obszarów Państwa Polskiego — Ziemia Wschodnia przeżywała w ciągu bieżących czterech lat nie jedną, lecz dwie okupacje, a niektóre obszary Ziemi Wschodniej nawet trzy, — lub — jak Wilno — czterokrotną okupację. Ziemia Wschodnia, podobnie jak obszary zachodnie Państwa Polskiego stały się terenem, na którym rozgrywała się zbrodnia wymierzona przeciw Narodowi Polskiemu, terenem masowego tępienia elementu polskiego. Tępił Polaków Żydzi, Ukraińcy, Białorusini, Litwini. Bol-

szewicy wywieźli na dalekie przestrzenie Rosji kilkadziesiąt tysięcy Polaków, rzucając ich w najcięższe warunki bytowania, a w chwili opuszczania naszych Ziemi Wschodnich dokonywali masowych mordów niemal we wszystkich więzieniach.

Okupant niemiecki rozpoczął swoje rządy od terrorystycznych mordów, dokonywanych w różnych środowiskach, w szczególności wśród inteligencji, jak np. we Lwowie, gdzie aresztowano i wymordowano szereg profesorów Uniwersytetu, z profesorem Bartlem na czele, w Równem, gdzie wymordowano znaczną grupę inteligencji. Takie masowe morderstwa powtarzają się stale co pewien czas w różnych punktach Ziemi Wschodniej, choćby wymienić tylko większe, jak zbrodnie w Białymstoku, w Wilnie, Nowogródku, na Wołyniu i wstrząsające mordy święciański, którego ofiarą padło przeszło tysiąc osób.

Premier Churchill o Niemcach w ostatniej swej mowie powiedział:

„Dwukrotnie za życia naszych ojców Niemcy pogrążyli świat w wojnach, których powodem była niemiecka żądza ekspansji i agresji. Łączą oni w sobie w najniebezpieczniejszy sposób cechy wojowników i niewolników. Rdzeniem Niemiec są Prusy i tam jest źródło ciągle odnawiającej się zarazy... Dopóki ta zaraza nie zostanie wyteplona, nie będzie poświęceń — których nie uczynilibyśmy, nie będzie gwałtu — przed którym cofnęlibyśmy się“.

Niszczenie gospodarki, kultury polskiej, kontynuowane jest przez Niemców z wielkimi jeszcze nateżeniem. Rzymsko-katolicka hierarchia kościelna na Ziemiach Wschodnich, która przetrwała bolszewizm doznała ciosów dopiero pod okupacją tego narodu, który walczył z bolszewizmem w imieniu „obrony chrześcijaństwa“.

W ślad za sowieckimi oddziałami dywersyjnymi (liczą one niekiedy kilka tysięcy ludzi) licznie rozlokowanymi na naszych Ziemiach Wschodnich, zaroili się te tereny od nie mniej licznych band, mających na celu wyłącznie grabież i rabunek.

Do tego dochodzą zbrodnie band ukraińskich szowinistów, którzy przy absolutnej bierności okupanta w bestialski sposób wyrzynają polską ludność całych osiedli, wsi, a nawet miasteczek.

Np. w pow. kowelskim na 29 majątków ziemskich — zniszczono i spalono 20, a w pow. łuckim 14. W diecezji łuckiej bandy ukraińskie zniszczyły 11 kościołów rzymsko-katolickich oraz 1 kościół greckokatolicki. We wsi polskiej Rogaje (pow. Wołyń) liczącej ponad 300 dusz, banda ukraińska uzbrojona w broń, w widły, siekiery i łopaty, wymordowała naprzód dzieci polskie, pasące bydło na skraju lasu, potem runęła na wioskę, likwidując pojedynczo broniące się rodziny. Z całej wioski zaledwie 35 osób zdolało uratować życie. Ludność polską opuszcza swoje siedziby. Szereg miejscowości opustoszało zupełnie z ludności polskiej. Liczba ofiar band ukraińskich idzie w tysiące.

Ludność polska Ziemi Wschodnich przeżywała i przeżywa rzeczy straszne i trudne dziś określić, jaki procent tej ludności i w jakim stanie powróci w granice Polski po zakończeniu tej wojny. Mimo tego — ludność trwa i walczy. Wie, że jest na kresowym posterunku polskości i wierzy w nadchodzące zwycięstwo. Czuję, że jest z nią sercem, myślami i wolą cała Polska. To daje siłę i pozwoli przetrwać.

Ziemia wschodnia są i pozostaną na zawsze polskie. Nie spuszczaemy z nich baczności oka Państwa polskie przywróci tu spokój, prawo, bezpieczeństwo i sprawiedliwość.

NIEMCY W RUINIE — POLSKA NIE ZGINIE!

KTO TY JESTEŚ — POLAK MAŁY

Uderzenie niemieckie w naród polski miało być w tej wojnie uderzeniem ostatecznym. To znaczy rezultatem tego uderzenia miało być wytepienie narodu, całkowite zniszczenie wszystkiego co polskie, przekreślenie dorobku tysiąclecia Polski i wszystkiego, co mogło być stanowić kiedykolwiek w przyszłości podstawę odrodzenia i odzicia Narodu Polskiego. Uderzyli Niemcy w armię, w rolnika, chłopca, inteligenta polskiego, uderzyli w religię, w kulturę; widome, zewnętrzne znaki polskiej kultury wysadzili dynamitem w powietrze lub rozebrali do gruntu, jej skarby wewnętrzne nazwali niemieckimi kradną nam nasze wielkie nazwiska i fałszując po krzyżacku prawdę historyczną. Jest to uderzenie złowrogo potężne, przygotowane precyzyjnie, obmyślane przez złe, bezwzględne — ale skrupulatne mózgi.

Najbardziej niebezpieczne jest uzbrojone ramię niemieckie, które mierzy w to co stanowi o życiu i przyszłości naszego na-

rodu, które mierzy po zbrojku w polskie dziecko, w polską młodzież. Już wielokrotnie w swej historii Niemcy „wstawili się“ takimi czynami, jak ten gdy w barbarzyński sposób przywiązywali dzieci polskie z Głogowa na Śląsku do swych maszyn oblężniczych i wystawili je na śmierć, jak ten — gdy kiedyś mordowali „dzieci polskie na Pomorzu Krzyżacy, jak kiedyś zakazywali dzieciom polskim modlić się i uczyć w języku ojczystym.

Ale to wszystko były tylko małe fragmenty. Dopiero w tej wojnie zbrodnia niemiecka dojrzała do systemu, którego osi jest zasada masowego, biologicznego wytepienia, a gdzie tego nie da się od razu przeprowadzić w całej rozciągłości, zasada doprowadzenia naszych dzieci i młodzieży do stanu duchowego stepienia, moralnego i faktycznego analfabetyzmu.

Ale nie koniec na tym. Dzieci polskie kradnie się rodzicom by wychować z nich janczarów niemieckich. Oto dlaczego musiały wyginąć tysiące dzieci z Lubelszczyzny, dlaczego rozdzielano dzieci od matek przy wysiedlaniu z Wielkopolski, z Pomorza, Śląska, Łodzi i Płockiego, dlaczego nie wolno się dzieciom i młodzieży polskiej uczyć. Niemcy wiedzą, że w każdym chłopczyku czy dziewczynce polskiej jest żywa cząstka wielkiego Narodu i że jedna jest tylko odpowiedź na zapytanie: kto ty jesteś. Właśnie Polak mały, ten harcerzyk i członek organizacji szkolnej, ten który się przeciwstawił całej potęgze germańskiej w dniach tragicznego września; młode orle, piskle z tego samego gniazda, co orle Wrażni i bohaterskiej obrony Lwowa.

Nad dziećmi naszą, nad którą zawisło śmiertelne niebezpieczeństwo musimy rozłożyć najtroskliwą opiekę. Idzie o przyszłość Narodu, o jego żywotność i wielkość. W tej wojnie o polskie dziecko, po naszej stronie jest cały świat. Najdobitniej świadczył o tym manifestacyjny „dzień polskiego dziecka“ cierpiącego w Kraju, obchodzony 27 września w Anglii i Ameryce. Ten dowód wielkiego zrozumienia walczących narodów dla tragedii polskiego dziecka daje nam moralne oparcie w samej walce, którą przeprowadzamy i którą przeprowadzić musimy do końca: rodzice i starsze rodzeństwo, organizacje podziemne, szkoły podziemne i Kościół. Dbajmy o naukę dzieci, uczmy je czytać i pisać po polsku, modlić się po polsku, dajmy im możliwość choćby krótkiego i cichego śpiewu i urywkowej gimnastyki, bierzmy na wychowanie dzieci bez rodziców, lub dzieci rodzin cierpiących ostateczną nędzę. Starszej młodzieży pilnujmy przed moralnym zepsuciem. Lata wojny nie mogą być latami w całości straconymi. Państwo Polskie Odrodzone otworzy, a Polska Podziemna już dziś przygotowuje plany szkół i kursów takich, w których w sposób przyśpieszony dzieci nasze będą mogły odrobić zaległości, postępować naprzód, zdobywać wiedzę i piąć się w górę po drabinie szkolnej.

Dziecko moje musi żyć i musi się uczyć — to moja radość jako jego matki, jako jego ojca. Dziecko moje jest moim wszystkim i jest moją Polską. Uderzenie niemieckie wymierzone w pierś mojego dziecka będzie odparte.

I NIEMCY MAJĄ QUISLINGA!...

Niemcy są rzeczywiście mistrzami „einsatzu“. Świeżo znowu dali tego dowód. Po czterech latach fabrykowania Quislingów, Hachów, Degrelli, Paveliczów i Wlasowów — wypuścili nowy okaz w świat. Tym razem jest to już własny Hacha w osobie gen. von Seydlitz, który dostawszy się do niewoli bolszewickiej, tworzy tam wspólnie z kilkunastu innymi generałami „Kondet niemiecki“. Jest to komitet, który widzi „błędy hitlerizmu“ i pragnie „dobra Niemiec przy współpracy z Rosją“. Więc coś w rodzaju Hessa, który w obliczu klęski poleciał do Anglii, by ratować Rzeszę. Takim właśnie koniem trojańskim ma być teraz Seydlitz, który chce zmontować porozumienie dwóch lotrów i wprowadzić zupełnie komune do Niemiec. Rzecz charakterystyczna: Quisling niemiecki znalazłszy protektora — o ironio!... — w Bolszewii, głosi hasło... nienaruszalności granic niemieckich!

Ten krok sowiecko-niemiecki jest bez praktycznego znaczenia; w istocie jest on tylko demonstracją i dywersją w obliczu zbliżającej się konferencji z Anglią i Ameryką. Jednak grupa niemieckiego generała Seydlitz współpracująca z Rosją czerwona i znajdująca jej pełne poparcie — to zjawisko, które potwierdza stałą zasadę dziejów, polegającą na próbach porozumienia się dwóch imperializmów — Rosji i Niemiec, zagrażających Polsce i Europie w jednym wspólnym działaniu. Na jedno tylko trzeba tu zwrócić uwagę: na przestrzeni dziejów porozumienie to zawierano zawsze w chwilach niebezpieczeństwa.

Krucho już musi być z obu zaborcami, skoro zaczynają grać tak już oklepaną operetkę...

POD POLSKĄ BANDERĄ WOJENNĄ

Od września 1939 r. do lipca 1943 roku polskie okręty wojenne:

przepląnęły 1.250.000 km; przeprowadziły 200 działań przeciw samolotom nieprzyjacielskim; przeprowadziły 130 działań przeciw okrętom podwodnym i 25 przeciw innym okrętom;

brały udział w 416 patrolach i 555 eskortach, oraz w działaniach w Kanale la Manche na Atlantyku, na Morzu Północnym, na Morzu Śródziemnym.

Specjalnie odznaczyły się polskie łodzie podwodne: „Sokół” i „Dzik” i polskie kontrtorpedowce: „Błyskawica”, „Ślązak”, „Krakowiak” i „Piorun”. Polski okręt wojenny „Śląsk” zestrzelił w r. 1942 największą ilość samolotów nieprzyjacielskich zśród wszystkich okrętów sojuszniczych.

POLSKIE ORLY W WALCE

Polskie lotnictwo zestrzeliło we wrześniu 1939 nad Polską mimo 38-krotnej przewagi niemieckiej: 700 samolotów nieprzyjacielskich;

w kampanii francuskiej: 55 samolotów nieprzyjacielskich.

W Wielkiej Brytanii — polskie lotnictwo myśliwskie stoi na II miejscu po lotnictwie angielskim.

W bombardowaniu Niemiec do lipca br. wzięły udział — 4062 polskie samoloty bombowe zrzucając 11.360.000 funtów bomb kruszacych i zapalających.

W minowaniu wód nieprzyjacielskich brało udział 665 samolotów kładąc 1.780.000 funtów min.

869 samolotów patrolowało morza.

W bitwie o Wielką Brytanię brały udział dwa polskie dywizjony myśliwskie i 303 dywizjon warszawski im. T. Kościuszki i poznański dywizjon myśliwski.

Polska jest dziś potęgą militarną. Zadajemy wrogowi dotkliwe ciosy. Cios śmiertelny zada mu Kraj.

NARÓD CZCI SWYCH BOHATERÓW

Już ponad dwa tygodnie wiszą na rogach ulic warszawskich tabliczki z nowymi nazwami tych ulic. Tabliczki umieszcza tam ręką żołnierzy Polski Podziemnej.

Czytamy: „plac Stefana Starzyńskiego”, „ulica Obrońców Warszawy”, „ulica Obrońców Westerplatte”, „ulica Jana Krysta” i t. p. Nie zdejmuja ich jakoś Niemcy. Może nie mają głowy myśleć o tym; zresztą mają ręce pełne roboty z ciągłymi zamachami, ciągłą strzelaniną w lokalach i na ulicach, gdzie codziennie pada kilkunastu Niemców od kuli polskiej.

Nowe nazwy ulic warszawskich czczą naszych bohaterów tej wojny, najdzielniejszych zśród dzielnych, tych, którzy siali się symbolami i przykładem, którzy swą postawą i czynem upostaciowali wiarę i walkę Narodu Polskiego.

Stefan Starzyński.

Jan Kryst.

Kim byli? Co zdziałali, że naród już teraz nazwisk ich używa za sztandar, że podnosi ich do rangi symbolów walki i wolności?

Majster Stefan Starzyński, Prezydent miasta Warszawy jest obrońcą honoru stolicy Polski, jest duszą tego bohaterstwa, które rozniósł imię Polski po całym świecie, a któremu na imię: obrona Warszawy. Dzieje obrony Warszawy to dzieje wielkości Stefana Starzyńskiego.

Stefan Starzyński wziął na swoje barki odpowiedzialność za honor stolicy, za życie miliona jej mieszkańców. Odpowiedzialność tej nie zawiodł. Stał się w dniach oblężenia wszystkim. Był symbolem poza którym już była tylko masa bezimiennych obrońców. Gdy po dziesiątkach codziennych naraż, po objazdach, inspekcjach, po rozstrzygnięciu setek wątpliwości, po nadludzkim, najstraszliwszym wysiłku stawał przed megafonem radia, mówił właściwie nie on, lecz mówiła przez niego sama Warszawa, więcej — cała Polska.

Stefan Starzyński: bohater wiary niezłomnej, bohater woli nieprzełamanej, symbol walki o honor i wolność, przywódca.

Jan Kryst

prosty ślusarz, żołnierz Polski Podziemnej. Żołnierz jeden z wielu tysięcy żołnierzy Armii Podziemnej — ale symbol jej walki, zdecydowania, pogardy śmierci i woli odwetu. Żołnierz — bohater, który oddał życie za sprawę, za prostotę, ofiarnie, świadomie i bez lęku.

O czynie Jana Krysta, który wyniósł go na sztandar symbolu, mówi krótki komunikat Kierownictwa Walki Podziemnej:

„W ramach akcji odwetowej za bestialskie mordowanie więźniów zostali zastrzeżeni w dn. 22.V.43 r. o godz. 21 m. 50 w Café Adria w Warszawie — trzej oficerowie funkcjonariusze Gestapo (jeden kapitan i dwóch poruczników). W tym jeszcze wypadku nie użyto bomb, aby nie spowodować masowych ofiar poza funkcjonariuszami Gestapo”.

Wyrok wykonał ślusarz Jan Kryst. Zadanie wykonał sam jeden. Idąc do lokalu, wypełnionego o tej porze oficerami i policjantami, wiedział, że zakończy tam życie. Wszedł... Wyszukał w tłumie skazanych na śmierć zbrodniarzy i rozkaz wykonał: trzech oficerów Gestapo padło trupem. Ale i Jan Kryst padł pod ciosami niemieckiej kawiarnianej zgrai.

Padł żołnierz — bohater, ale żyje wśród nas jego duch, bo to jest duch Narodu Polskiego.

„LATAJĄCE FORTECE” NAD GDYNIA I GDAŃSKIEM

Miesiąc październik mija pod znakiem potężnego rozszerzenia zasięgu lotnictwa alianckiego w głąb Niemiec i coraz potężniejszego bombardowania. Haga, Monachium, Wiener-Neustadt były do niedawna jeszcze miastami, które nie wiedziały co to bomba, teraz należą już zdecydowanie do rzędu tych ośrodków, na które wała się setki tysięcy kilogramów bomb.

Wydarzeniem o doniosłym znaczeniu wojennym był nalot kilkuset najcięższych latających twierdz amerykańskich na Gdynię i Gdańsk. W związku z tym nalotem prasa angielska poświęciła wiele miejsca Polsce i jej obu portom, stwierdzając, że port w Gdyni jest obecnie głównym ośrodkiem szkolenia załóg dla niemieckich okrętów podwodnych. Amerykańskie koła polityczne w związku z tym nalotem oświadczyły, że Naród Polski może w tym widzieć dowód, że Ameryka potrafi przysłać na pomoc Polsce i że Stany Zjednoczone pracują na rzecz uwolnienia Polski. Nalot na Gdynię i Gdańsk wymagał zarówno od maszyn jak i lotników najwyższej sprawności.

Tak wielki zasięg amerykańskich latających fortec — które przebyły ponad 2.700 km — każe oczekiwać również nalotów na inne ważne obiekty wojenno-przemysłowe w Polsce, a zwłaszcza na Ziemiach Zachodnich. Czekamy ich, a w groźnym warkocie bombowców alianckich słyszymy zbliżającą się klęskę Niemiec.

POMRUKI ZBLIŻAJĄCEJ SIĘ NAWALNICY

Szef niemieckiej służby pracy w Paryżu został zastrzelony przez organizację Walczącej Francji.

Mimo zniesienia stanu wyjątkowego w Danii sytuacja nadal pozostaje napięta. Zostały tu skoncentrowane silne formacje S. S.

Radio tureckie donosi, co następuje: „Norweże próby niemieckie pozyskania ludności Grecji pozostały bez odpowiedzi. W oczach Greków Niemcy są na zawsze przekleci”.

Na liniach kolejowych w Chorwacji dokonano 78 zamachów w jednym tylko miesiącu sierpnia. 21 pociągów osobowych, towarowych oraz pancernych zostało wykończonych, w rezultacie czego zniszczeniu uległo 26 lokomotyw i 224 wagony.

Jugosłowiańska armia wyzwolająca stoczyła zwycięską walkę z Niemcami na półw. Istria. W walce brały udział czolgi.

Niemiecka agencja informacyjna „Transocean” donosi o wykryciu spisku skierowanego przeciw rządowi marsz. Antonescu w Rumunii w celu zastąpienia go przez rząd demokratyczny.

Londyn podaje:

„Jesteśmy w posiadaniu pewnych wiadomości, że pomiędzy narodami krajów satelitów istnieje zdecydowany niepokój i coraz to bardziej rośnie chęć pokoju. Krajami tymi są Węgry, Rumunia, Finlandia i Bułgaria. Spodziewamy się, że w narodach tych duch rewolty przeciwko władaniu faszyzmu, rewolty, która zaczęła się we Włoszech, wybuchnie płomieniem i zamieni się w niszczący pożar”.

Jeden z codziennych komunikatów Kierownictwa Walki Podziemnej podaje:

„W jednej ze wsi powiatu częstochowskiego Polacy z Armii Podziemnej zaatakowali oddział składający się z 200 żandarmerów. W wyniku bitwy 12 Niemców padło i 8 zostało ciężko rannych”.

Lada dzień nad Europą rozsialeje nawałnica jakiej nie pamiętają wieki.

Drzyż Germanio!

JAKA JEST SYTUACJA?

Obecna sytuacja wojenną charakteryzują cztery zasadnicze momenty. Pierwszy — to niespodziewana ofensywa rosyjska w okresie, kiedy Niemcom zdawało się, że linia Dniepru pozwoli im utrzymać nawałę napierających wojsk czerwonych przynajmniej do grudnia. Drugi — to potężna ofensywa powietrzna aliantów na tereny całej okupowanej Europy, a głównie na niemieckie miasta przemysłu wojennego. Trzeci — to skrupulatne przygotowywanie generalnego natarcia armii sprzymierzonych na Rzym przy nieciekawych na ogół operacjach bieżących. Moment czwarty wreszcie — może najdonioślejszy — to rozpoczęty na wielką skalę manewr polityczny Anglii i Ameryki w stosunku do Rosji, w ramach dochodzącej do skutku konferencji trzech ministrów spraw zagranicznych.

Rosja przy pomocy swych armii uderzających w tak niezwykle dla działań wojennych na wschodzie porze roku, dąży bezspornie do stworzenia pewnych faktów dokonanych. Być może celem jest już w tej chwili dojść do takich punktów strategicznych, które na północy zaszachują pozycję państw bałtyckich, na południu zaś zwiążą z Rosją los Turcji, Bułgarii i Rumunii. An-

glo-amerykanie tymczasem, ze swą doskonałą umiejętnością wyczekiwania gigantycznych operacji wojskowych do czasu całkowitego wyklarowania się nieba politycznego — dążą za wszelką cenę do wyjaśnienia podstaw politycznych i gospodarczych wiszącego nad światem zwycięstwa. Zwycięstwo nad Niemcami mają już w ręce, idzie jeszcze o zwycięstwo nad czerwonym imperializmem Rosji bolszewickiej i jej apetytami. Wyeliminować te apetyty, ukroić je, albo nimi pokierować — oto co zdaje się, że postanowiła sobie dyplomacja anglo-saska przed podjęciem decydujących, dalszych operacji i otwarciu nowych frontów. Konsekwentna, nieustępliwa i zdecydowana polityka angielska i amerykańska zanadto poważnie pojmują sprawę przyszłego urządzenia świata, by miała dopuścić do sytuacji, która by wkrótce po zakończeniu tej wojny, mogła grozić wybuchem nowej wojny. Raczej tej wojnie, która by miała grozić światu w przyszłości, podjęły by państwa anglosaskie już teraz. Czekają — demonstrować przez ofensywę powietrzną i działaniami na morzach swój olbrzymi wysiłek i wkład do osiągnięcia zwycięstwa nad Niemcami.

Na pytania: czy dojdzie jeszcze w tym roku do wielkich akcji wojennych na Zachodzie, północy lub południu Europy, odpowie w dużej mierze właśnie konferencja która weźla w stadium najbardziej zasadniczych rozstrzygnięć.

W KILKU WIERSZACH

Brytyjskie ministerstwo lotnictwa ogłosiło następujące oświadczenie:

„Ogłoszono obecnie raport ze śledztwa prowadzonego dla ustalenia przyczyn wypadku lotniczego samolotu typu „Liberator” w Gibraltarze, w dniu 4 lipca br., w którym zginął gen. Sikorski. Wyniki śledztwa i spostrzeżenia oficerów, których obowiązkiem jest wyrażanie opinii o tych wynikach, zostały rozpatrzone i stało się oczywiste, że wypadek spowodowany został defektem sterów wysokościowych, na skutek czego stracono kontrolę nad maszyną w locie. Ustalono, że nie był to wypadek sabotażu. Podczas całego śledztwa brał w nim udział oficer lotnictwa polskiego.

Oddanie przez Portugalie Azorów do dyspozycji flot alianckich stwarza nowe korzystne możliwości strategiczne w bitwie o Atlantyk i w inwazji na Europę Zachodnią. Poza tym jest to jedna z najpoważniejszych klęsk politycznych Niemiec. Za Szwecją i Turcją również Portugalia odwraca się od polityki t. zw. neutralności wyraźnie na stronę aliancką.

Zdobyta przez aliantów Korsyka posiada duże znaczenie jako baza lotnicza i morska.

Same tylko Stany Zjednoczone wyprodukowały od 1 stycznia do końca września br.: 100 tysięcy samolotów, 60 tys. czołgów, 1 mil. 100 tys. samochodów, 70 tys. dział, miliony cekaemów i erkaemów, 225 mil. pocisków artyleryjskich i 26 miliardów pocisków karabinowych, 21 mil. ton morskiego tonażu handlowego i 3 miliony ton tonażu wojennego. Wkrótce amerykański przemysł lotniczy będzie produkował co 5 minut bez przerwy przez cały rok jeden gotowusieńki samolot.

Niedawno opublikowano urzędowo w Londynie szczegółowy fantastyczny ucieczki zastępcy Hitlera Rudolfa Hessa do Anglii. Hess przyleciał wedle oświadczenia min. Edesa, jako oficjalny przedstawiciel rządu Rzeczy i przywiózł z sobą plan pokojowy, streszczający się w sześciu punktach (m. in. współpraca Anglii z Niemcami przeciw Rosji, oddanie Niemcom kolonii i t. p.). Anglia odpowiedziała na te propozycje jak wiadomo, skierowaniem Hessa do obozu jeńców wojennych.

W Nowym Jorku ujawniono po raz pierwszy szczegółowy jednego z najtajniejszych amerykańskich wynalazków, jest to automatyczny pilot, kierowany przy pomocy promieni elektrycznych. Ogłoszono, że już wkrótce będzie on użyty do nalotów bombowych w Europie i Azji. W Kanadzie zaczęto produkować bombowce jeszcze większe niż amerykańskie latające fortece. Pierwszy taki potwór nazwany „Ruhr-Express” przeleciał już Atlantyk z Kanady do Anglii. Równocześnie w Londynie ujawniono dane, dotyczące nowego działu przeciwpancernego, używanego już na frontach. Jest to dział 17-funtowe, które przebijają pancierz najcięższych czołgów na odległość 1000 m. Z łatwością niszczy ono czołgi typu „Tiger”.

W czasie ostatnich walk na wyspie Rodos (archipelag Dodekanazu), z szeregów niemieckich zbiegło w góry wielu Polaków, przymusowo wcielonych do armii niemieckiej. Otrzymują oni tam wszelką pomoc ze strony miejscowej ludności greckiej.

POLSKIE SKRZYDŁA W BITWIE O ANGLIE

(Opowiadanie lotnika polskiego)

„Teraz to pięknie brzmi, gdy ktoś powie „brałem udział w bitwie o Wielką Brytanię”, ale wtedy w gorących dniach sierpnia i września 1940 r. nikt z nas nie wiedział, że tarapaty, które przeżywamy zostaną tak szumnie nazwane, że przejdą do historii. Wtedy poprostu mówiło się w naszym zar-

gonie, że „draka odchodzi, jak cholera”.

Zaczęło się to, jak wiadomo w sierpniu. Zaledwie ukończyliśmy szkolenie na „Hurricaneach”, gdy „Luftwaffe” przypomniała sobie o Anglii. Zobaczyliśmy znowu starych znajomych, jak chodzili w białych stadach. Były to przeważnie „Dornieri” i „Heinkel” w towarzystwie „Messerschmittów 109 i 110”. Widzieliśmy już dwa razy w Polsce i we Francji takie chmury niemieckich samolotów i mieliśmy doświadczenie, co z tego wynikało. Tu coppersa mieliśmy dobry sprzęt, ale nie mogliśmy wiedzieć, jak dużo jest tego sprzętu i jaki jest duch oraz wytrzymałość Anglików i jak długo Niemcy będą w stanie rzucać setkami samolotów na W. Brytanię. Byliśmy więc z początku markotni, ale nie mieliśmy wiele czasu na te refleksje. Od dnia 8-go sierpnia zaczęło się nieustanne pogotowie. Szliśmy ciągle w powietrze, a niekiedy natychmiast po lądowaniu uzupełniało się amunicję i benzynę, by startować ponownie. W dniu 8 sierpnia zestrzeliliśmy 7-miu Niemców i uszkodzili 3-ch. Zaraz po pierwszym spotkaniu duch się poprawił. Przekonaliśmy się, że sprzęt niemiecki ustępuje znacznie brytyjskiemu, a lotnik Luftwaffe nam. Bardzo szybko nauczyliśmy się słowa „szop”, oznaczającego to samo, co rozkład zwierzyny. Te rozkłady były niegorsze. Pogoda nam dopisywała. Przypominało nam to wrzesień w Polsce. Jakże inaczej jednak potoczyły się wydarzenia. Teraz my byliśmy tą stroną, która według uznania mogła przyjąć walkę lub uchylić się od niej w razie postrzelenia lub defektu. To my mogliśmy dopędzić każdy samolot Luftwaffe. To my czuliśmy, że zamiast 2 karabinów maszynowych — jak w Polsce — dysponowaliśmy 8-ma, że możemy wypuszczać 120 pocisków na minutę, a każde 5 minut ognia dawało równowartość 600 pocisków.

„Nie można było nie trafić. To też trafialiśmy. Dopelnialiśmy się wzajemnie z Anglikami. My dawaliśmy im przykład brawury, oni uczyli nas zimnej krwi. Znany był wypadek, gdy klucz polski złożony z trzech myśliwców pod dowództwem Anglika spotkał nad kanałem klucz 3-ch „Messerschmittów”. Polacy już wyrwali się ku nim, ale Anglik uspokoił ich i zabronił otwierać ognia bez rozkazu. Nasi mieli słońce dokładnie z tyłu tak, że nieprzyjacieli ich nie widział. Anglik dochodził do Niemców z wolna, systematycznie. Przez cały czas Polacy wyłazili ze skóry, niecierpliwie się strasznie. Maszyny nieprzyjacielskie były tak blisko, że zaczynały wchodzić pojedynczo na celownik. 600 jardów, 400, 200... Anglik wytrzymał do 150 jardów, gdy dał wreszcie znak do ognia. Trzy „Hurricane’y” plunęły jak jeden morderczy ogień i jednocześnie trzy „Messerschmitty” jak jeden stanęły w płomieniach i poszły w dół.

„Ten sam Anglik któregoś dnia potem iadł z Polakami obiad w kantine, gdy dano sygnał do alarmu. Jeszcze nikt nie dokończył nawet zupy, gdy trzeba było wszystko zostawić i startować. Polacy wpadli do maszyn z wściekłością. „Poleciałem wtedy razem z nimi — opowiadał później Anglik — myślałem, że pozabiją jeden drugiego w furii. Spotkaliśmy właśnie formację niemieckich bombowców. Było ich czterokrotnie więcej niż nas. Miałem zamiar zacząć na inny angielski dywizjon, który widziałem już na horyzoncie, ale wtedy żadna siła nie mogłaby ich powstrzymać. Oni mieli przed sobą tych, którzy przeszkadzali im zjeść obiad. Rumeli na Niemców jak szatan. Czegoś podobnego w życiu jeszcze nie widziałem. Narobili takiego zametu i piekła, że trudno było o lepsze. Wszędzie spotykałem Polaka z palącym się przed nim Niemcem. Gdy nadleciał dywizjon angielski, miał już do czynienia z nieprzyjacielem moralnie złamanym, rozprężonym i w ucieczce. Pomyslałem wtedy, że nie chciałbym się spotkać w powietrzu z Polakiem, który jest głodny”.

„Dnia 11 września Polacy zestrzelili 20 samolotów, 15 września — 20, nie licząc w każdym wypadku zestrzeleń prawdopodobnych i uszkodzeń. To już był punkt szczytowy. Jeszcze nadły potem cztery zestrzeleń: 15, 14, 8, 10, 5 i bitwa o W. Brytanię zaczęła wygasnąć. Zmierzchnięta polska Luftwaffe zaprzestała masowych nalotów dziennych, by rozpocząć serie bombardowań nocnych. A w ciszy, która teraz zapadła, w ciszy broniowej lotnictwem myśliwskim. Anglicy zaczęli przygotowywać się do ciosu, budując potężne lotnictwo bombowe”.

Co ósmy samolot niemiecki ukazujący się nad Anglią, jest zestrzeliwany przez Polaków.

Churchill powiedział: „Nigdy jeszcze tak wielu nie zawdzięczało tyle tak nielicznym”.

PISMO TO

zostało wydrukowane i doreczone Tobie z narażeniem życia. Pamiętaj o tym. Nie niszczyć. Oddaj drugiemu.

— Październik 1943 —

Odbito w drukarni D. I.